

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 14.

Z KRAKOWA DNIA 16 LUTEGO 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu szesnastego Posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 21 Grudnia 1822 roku.

Reprezentant *Chwałibogowski* Przewodzący w Komisssyi Prawodawczyj wprowadził poddezyzią Reprezentacyi projekt do prawa zapobiegającego, aby Starozakonni domów w Ulicy głównej *Kazimierza Chrześcianańskiego* nie nabywali.

Po odczytaniu projektu i opinii Komisssyi za przyjęciem onegóż

Reprezentant *Librowski* przewidując smutne wypadki dla Obywateli *Kazimierskich* przez ścięśnienie prawa własności i zmniejszenie dochodów z Kamienic, gdy ta część naywięcey przez Starozakonnych jest zamieszkałą, oświadczył się przeciw projektowi tem bardziej, gdy Komisssya Organizacyjna dała przykład do zakupu ienia w tej ulicy Domu przez Starozakonnego, a tak Antyprojektu obowiązując Starozakonnych do windykacyi Summ i nakładów na nabyte Kamienice, obelabły postanowienie Komisssyi Organizacyjney i obek tego przeciw powszechney zasadzie na przeszłość stanowitby prawa, gdy te tylko na przyszłość obowięzywać mogą.

Reprezentant *Kadlubowski* będąc podobnie przeciwny ograniczeniom przez wprowadzony projekt obiętym, rozciągał możność dla Starozakonnych brania w zastaw Kamienic nawet w samym mieście Krakowie.

Marszałek Seymu objaśniając projekt oznaymił, iż §. 22. Statutu urządzającego Starozakonnych, wzbrońione tymże zostało nabywanie na własność domów w ulicy głównej *Kazimierza Chrześcianańskiego* między dwoma mostami stojących, i gdy ci wypożyczaniem Summ na rzeczne Domy, nabywaniem onych i budowaniem pod obcemi nazwiskami zapewniają sobie tychże domów wieczyste posiadanie, a tym samym użyciem pomienionych środków Ustawę bezskuteczną uczynić usiłują, Rząd jako stróż praw obowięzujących zapobiegając iluzyi prawa, zaporę przeciwko tym przez stosowny projekt Reprezentacyi przedstawia.

Reprezentant *Majeranowski* dzieląc potrzebę zapobieżenia nadzi bezskuteczności prawa, co do nabytych już domów, w windykacyi wyłożonych nakładów radził prolonacya terminu.

Marszałek Seymu oświadczył, iż Senat nie chce uciążyć stron proponu-

ie termin co do nabytych lat 3. i te okazują się być dostateczne do windykacyi.

Reprezentant *Kadłubowski* w projektowaney windykacyi uważał zniszczenie Obywateli, gdy wciągnięni zostaną z Starozakonnymi w nieustanne processa.

Marszałek Seymu przedstawił, że Obywatele nie tracą zapewnienia dochodu z Kamienic przez najmy, gdyż te są wolne, jest tylko ograniczenie przeciw nabywaniu przez Starozakonnych domów na własność.

Reprezentant *Haller* był tegoż zdania, i znajdował projekt za stosowny w obięciu sankcyi przeciw wywłaszczeniu przez Starozakonnych Obywateli tej części Miasta Kazimierza (Chrześcijańskiego).

Reprezentant *Librowski* przewidywał gorsze skutki z projektu, zwłaszcza, że Statut Starozakonnych nie jest we wszystkim zachowywany i pognebia familie Chrześcijańskie, do czego sama Kommissya Organizacyjna dała powód upoważniając podobne kupno przez Starozakonnego, żądał przeto w całej obszerności zachowania przepisów Statutem urządzającym Starozakonnych obiętych.

Delegowany Senator *Rądwański* powołał przepisy za byłego Rządu Xięstwa Warszawskiego w wzbronienu Starozakonnym mieszkania, a ten bardziej nabywania domów w główney ulicy Kazimierza Chrześcijańskiego wydane; cel tych przepisów odnosząc do zachowania postaci Miasta Chrześcijańskiego i zapewnienia tak porządku iako i ozdób tej Miasta ulicy zwłaszcza, że prowadzi główny przechód między dwoma mostami, oblaśnił zdarzony wypadek co do

nabycią iednego domu przez Starozakonnego i wniósł, iż projekt Senatu regulując się do tej iedney ulicy, zostawia Starozakonnym wolność nabywania domów winnych zakątekach, nie ścieśniając bynajmniey nabywania przez uczywilizowanych Starozakonnych, którzy nabywszy w tej ulicy Domy przez dopełnione restauracye przyłożyli się do ozdoby ulicy, nakoniec dodał i tę uwagę, iż dopuszczając Starozakonnym bez ograniczenia wolność nabywania domów, Gmina pozbawionaby być mogła praw politycznych.

Reprezentant *X. Soltyk* oznajmił, iż nabyty w mowie będącej ulicy dom przez Starozakonnego wyptłwał z przepisów byłego Rządu, które obejmowały możność nabycia w przypadku gdy ogłoszonej publicznie sprzedarzy, nikt nie da żądanej kwoty; z tych przeto zasad, gdy nabycie nastąpiło prawnie i Kommissya Organizacyjna takowe nabycie zastała, nie upoważniła go, lecz utrzymała to, co z prawa wynikło.

Reprezentant *Librowski* wniósł, iż wprzód wyszedł Statut urządzający Starozakonnych, a potem nabyte domy, a przeto gdy iedno kupno zostało przez Kommissyją Organizacyjną upoważnione, ośmieliło Starozakonnych do nabywania, w nadziei, że i dalsze kupna będą upoważnione.

Reprezentant *Soczyński* oświadczył, iż kontrakt kupna powyższego do nu uprzedza Statut urządzający Starozakonnych.

Marszałek Seymu uwiadomił Jzbę o porządku nabycia w mowie będącej ulicy Domu przez Starozakonnego ieszcze za byłego Rządu z upoważnienia Ministerjum Spraw wewnętrznych, i gdy w

wypłacie szacunku podzielonego na raty wszczęła się trudność za urzędowania Kommissyi Organizacyjney, ta to kupno z zasad praw bywszego Rządu u-poważniła.

Reprezentant *Kozłowski* proponował modyfikacją projektu w tem, ażeby zwolnione zostały przepisy w drodze wyłączenia z nabytych przez Starozakonnych domów, i gdy cel projektu jest w ukaraniu działających podstępnie, przeto co do obiętego projektem rygoru, iż w razie nie windykacyi przez Starozakonnych praw onym służących, własność domu przypadnie na rzecz tych Obywateli, pod których imieniem domy zakupione, lub wystawione zostały, uczynił wniosek, ażeby Obywatel do podstępnego działania należący, nie zyskiwał proponowanego udziału, lecz ażeby na jakiś fundusz publiczny użycie nastąpiło.

Po powyższych głosach, gdy zażadaniem zostało sekretne kreskowanie nad projektem i z obliczenia okazało się głosów 33 za projektem, przeciwko 3 projekt z większością za przyjęty i w prawo zamieniony ogłoszony został.

Na siedemnastym Posiedzeniu Seymu dnia 23 Grudnia 1822.

Sekretarz Seymu czytał nadeszłe od Senatu odpowiedzi na wniesienia Członków Reprezentacyi.

1. Co do Prośby PP. *Wysockiego* i *Orłowskiego* Professorów w Liceum Krakowskim żądających podwyższenia pensyi dla trzydziestoletnich zasług w zawodzie Nauczycielskim, Senat nie znalazł zasady wspierającej podobne żądanie, zwłaszcza że Statut urządzający Uniwersytet za długoletnie w stanie nauczycielskim prace, nie już podwyższe-

nie pensyi etatowych, lecz tylko pensye wysłużone wynagrodzić wskazuje.

2. Co do wniesienia Reprezentanta *Soczyńskiego* w uchyleniu Podatku półpodymnego w Mieście Krakowie i jego Okręgu, Senat odwołał się do powodów poprzednio oznajmionych, dla których niemógł się zgodzić na projektowane uchylenie 50 od 100 podatku Dymowego.

3. Co do prośby P. *Aura* Urzędnika zdrowia o podwyższenie pensyi, Senat nie znalazł się spowodowanym do proponowania żadanego podwyższenia.

4. Na wniesienie Reprezentanta *Librowskiego* oznajmił Senat, iż wydał nakaz Inspektorowi Dróg i Mostów zdania sobie Sprawy w przedmiocie Komunikacyi pomiędzy Trzebiną a Jaworz-nem będącej, po którym odebranych, nieomieszka przedsięwziąć środków jakie za naydogodniejsze do utrzymania o-ney w dobrym stanie byćż uzna.

5. Na prośbę *Anny Heil* pozostałej Wdowy po zmarłym Gospodarzu byłego Gmachu starego Ratusza o wyznaczenie pensyi Wdowie, Senat wyraził, iż odbierając w tym względzie wielokrotne prośby od *Anny Heil*, odpierał te oświadczeniami, iż żadnego na podobne rozdawnictwo niemając funduszu, nie może się do tej żądania przychylić, i jedynie przez wzgląd na jedynastoletnie usługi jej męża, i mógł jej zaasyn-gnować tytułem odprawnego kwotę złp. 100 trzech miesięczney pensyi zmarłego wyrównywalącą, i tej rzeczywiście wypłacenie zyskała.

6. Na wniesienie Reprezentanta *Librowskiego* w przedmiocie oznaczenia funduszu na opatrzenie służby Ołtarza Wyznania Grecko-łacińskiego, Senat dzieląc Mowcy przekonanie, iż wedle

Konstytucyjskie wyznania Kościoła chrześcijańskiego równey opieki prawa doznawać powinny, i żadney w używaniu praw Obywatelskich nieczynią różnicy, z tego jednak niezadowolony konieczności, iżby koszta utrzymania służby ich Ołtarza zarówno Budżet Kraiowy ciężać miały, i Kommissya Organizacyjna urządzając ten przedmiot po zasięgnięciu stosownych objaśnień przekonała się, iż dla kilku Osób wyznania Grecko-nieunickiego w Krakowie osiadłych, utrzymanie oddzielnego Kościoła i Kapłana byłoby za wielkim dla Skarbu publicznego ciężarem, i przeto na pierwszym Budżecie żadnego na ten przedmiot nieoznaczyla funduszu, gdy zatem do dziś dnia nie o wiele powiększyła się liczba Osób rzeczonożo wyznania, i Pleban Grecko-Unicki w Krakowie eksystuje, Senat przez to zostawił Wyznawcom Obrządku Grecko-nieunickiego odbieranie posług religijnych od rzeczonożo Plebana, zwłaszcza że różnica Liturgii pomiędzy obu temi obrządkami, nie jest temu na przyszłość. Nakoniec

7. Odpowiadając Senat na wniesienie Reprezentanta *Mkalskiego* w przedmiocie obmyślenia funduszu na pensye wysłużone Urzędnikom, lub pozostawym po nich Wdowom płacić się mające, znalazł sprawiedliwym, ażeby podobną nagroda miała miejsce, i pragnąc życzeniom tym skutecznie odpowiedzieć, zająwszy się bliższym rozważeniem tego przedmiotu natrafiał na nieprzełamane trudności, które Sejmem przeszłym przełożył, osądziwszy nakoniec, iż w położeniu naszym przyzwolciey, a nawet i korzystniey wynadgradzanie stosownie do zamożności tych, którzy dłu-

gin, piłam i umiętęnym petaleniem, obowiązków swoich, szczególnież gorliwością lub poświęceniem się w iakowym zlarzeniu, zasłużyliby sobie na względy iego, niż przywzięwać nagrodę do ilości lat bez względu iak te przepędzonemi były, i nadawać równie prawo tym, którzyby użyteczną pracą zasłużyli na te oznaki publiczney wdzięczności, iak i tym, za króremiby nie więcej prócz wielości lat o koszcie publicznym strawionych nie mowiło.

Odpowiedzi powyższe Izba Przewodząca wzięwszy do wiadomości w Aktach Sejmowych zachować postanowiła.

Leon Chwałibogowski,

Sekretarz Sejmowy.

Z Paryża d. 29 Stycznia

Wczoray orworzył Król z zwyklemi uroczystościami tegorocznie posiedzenia izb prawodawczych mową następującą:

Mci Panowie! Długość ostatnich posiedzeń i krótki wasz spoczynek życzyć mi nakazywało odwleczenia terazniejszych; ale regularne uchwalanie wydatków kraju jest dobrem, którego sam wartość poznaćcie, zniewolilo mnie do otrzymania onego w szem na waszey przychylności polegam. — Polepszyło się położenie Królestwa: Od sądlów przysięgłych rzeczenie, od urzędników mądre i statecznie wydzielana sprawiedliwość położyła koniec spiskom i zamachom, do których nadzieia bezkarności ośmielała. — Z Stolicą Papieżką zawarłem umowy względem granic nowych dyecyzy, które ustanowione zostały. Wszystkie Kościoły będą w plebanów opatrzone, i zupełnie urządzone Duchowieństwo przyłoży się do zjednania nam błogosławieństwa Opatrzności. — Staralem się przez rozporządzenia zaprowadzić w

w wydatkach oszczędność i uporządkować rachunkowość. Moi Ministrowie podadzą wam rachunki wydatków r. 1821 do prawnego zatwierdzenia. Wystawią stan dochodów i wydatków w r. 1821 i domysłowe źródła na r. 1824, z którego okaże się, że po opęzieniu dawniejszych wydatków, a u weteranów, których dotychczasowe wojskowe przygotowania wymagały, rok 1823 zaczęliśmy z zapasem 40 mill. oprócz uchwalonego kredytu, i że w budżecie r. 1824 podobno wydatki wyrównają dochodom bez potrzeby użycia w odwołanie tego kredytu. — Francya winna Europie przykład szczelności, że ludy przez powrót tylko do Religii, prawności i porządku prawdziwą jedynie wolność uzyskać mogą. — Ale gdy Opatrzność dozwoliła długo innym narodom doświadczać okropnych skutków naszych kłótni, dopuściła także, iż my sami jesteśmy wystawionemi na niebezpieczeństwa, jakie z podobnych nieszczęść ościennego ludu wynikają. — Dołożyłem wszelkich starań dla zabezpieczenia moich ludów i nawet ochronienia Hiszpanii od największego nieszczęścia. Lecz zaścianek, z jakim uczynione w Madrycie przełożenia, odrzucono, mało zostawia nadziei do utrzymania pokoju. — Rozkazałem Ministra mojego z Madrytu odwołać. Sto tysięcy Francuzów pod dowództwem Xcia wojeiny rodziny, którego serce moje z radością synem być mógł, stoi w gotowości do drogi, wzywając pomocy Boga, który S. Ludwika wspierał, dla utrzymania tronu Hiszpanii, dla potomka Henryka IV. zachowania nawet tego pięknego Królestwa od upadku i podlegania go z Europą. — Stanowiska nasze zmocnione będą w miejscach, gdzie morski

natę handel ich obrony wymaga. Wszędzie gdzie tylko brzegi nasze napadnionemi być mogą, będą się okręty krzyżowały. — Jeżeli wojna stanie się niedzowną, zwrócę wszelkie starania na ograniczenie iey rozciągłości i trwałości. Przedsięwziętą tylko będzie dla zdobycia pokoju, którego stan Hiszpanii nie dopuszcza. Skoro Ferdynand VII. będzie wolny, dla nadania swoim ludom instytucyi, które tylko od niego otrzymać mogą, jako zabezpieczające ich spokojność, zniknie słuszna Francyi obawa, i od tej zaraz chwili ustaną kroki nieprzyjacielskie. Przynajmniej to, Mci Panowie, w obliczu waszym uroczyscie. — Musiałem wam wystawić ten stan stosunków naszych z zagranicą. Należało mi go rozważyć, i to z największą uczyniłem usilnością. Zastanowiłem się nad powagą korony, nad honorem i bezpieczeństwem Francyi; jesteśmy, Mci Panowie, Francuzami; zawsze znosić się będziemy, gdy tego podobny wymagać będzie interes.

Xze Angouleme, jenerałissim wojska Francuzkiego, wyedzie do niego za kilka dni. P. Oudenrad dowodzi przyboczną gwardyją J. Królewicowskiej Mci. Margr. Lauriston wyedzie za trzy dni. Jenerałowie Donadieu i Canuel wyjechałi zaprzeszłej nocy. — Urgelska Rejencyja poprzedzić ma wojsko Francuzkie do Katalonii.

Jedno z pism wieczornych donosi, iż nadeszło tu oświadczenie Hiszpanii do wszystkich Europejskich narodów.

Wielu gońców pobiegło z Paryża w różne strony. Angielski Poseł, który iak zapewnił nie znajdował się przy otwarciu izb, wyruszył gońców do Londynu, Madrytu, Wiednia, Frankfortu, Amsterdamu, i t. d.

D. 26 przybył tu Ceś. Rossyyski Radca stanu Potemkin z pismami z Wiednia.

Posłowie Austriacki i Pruski przybyli tu z Madrytu. — Posłowi Hiszpańskiemu Xciu San Lorenzo oznaymił Minister spraw zagranicznych o wyjeździe Hr. Lagarde z Madrytu i ażeby się przygotował na odebranie swoich paszportów.

Z Baiony d. 21 Stycznia.

Lubo czynione są wszelkie przygotowania do wojny, nie zdaie się jednak, aby się przed wiosną rozpoczęła.

Pod Estella zaszła krwawa potyczka pomiędzy wojskami konstytucyynemi i wiary, w której obie strony do 600 ludzi utraciły. Fakcyjoniści opanować mieli porty Legueito i Bermeo. — Podług listów z Saragossy pod d. 11 b. m. spokojność, która była tam na chwilę przerwana, jest zupełnie przywrócona. Jenerał Velasco oblegający Mequinenza, udał się d. 10 do Fraga, dla uderzenia na Bessieres. — Baron Carondelot uderzył d. 12 na kilka band fakcyjonistów i one rozbił. — Mina stoi ciągle w jednym stanowisku. — Pułkownik Costa wyparł wojska Misa i Targarona z Granollens.

P. Jackson, zostający przy poselstwie Angielskiem w Madrycie, przybył tu d. 17 i udał się zaraz w dalszą do Paryża drogę.

Z Perpignanu d. 18 Stycznia.

O pokazaniu się Jenerała Sarfield na czele kilku dywizy wojska wiary w Katalonii, niema daley żadney wzmianki, i zdaie się, że ta wiadomość była zmyśloną. — Romagnosa, dowódca zamku Urgielskiego, doniósł wojsku swojemu, iż Francya w krótce wyda Stanom wojnę, co wielki zapal spr-

wiło. — Ciągłe idą ztąd wozy z bronią i kulami do granicy Hiszpańskiej. — Romanillos, który tu onegdaj przybył, pojechał do granicy. — Wczoray udało się kilkunastu officerów Hiszpańskich do Tulonu, i oczekiwany tu jest Jenerał Fleyres.

Z Madrytu d. 20 Stycznia.

Postępowanie naszego Rządu przeciw Wysokim Sprzymierzonym Monarchom nie zdaie się zostawiać wątpliwości o wojnie, i w krótce okazać się musi, czyi stronnictwo, które wszelkie umiarkowanie z oczu spuszcza, odpowie górnem swoim słowom.

Posel Rossyyski Hr. Bulgari odesłał nader nieprzystoyną notę, którą od Ministra San Miguel odebrał, z następującym listem:

Mci Panie! Notę JW. Pana pod d. 11 b. m. odebrałem. Uszanowanie, które winienem przyjąćem od wszystkich polerownych ludów formom i zasadom, wkłada na mnie obowiązek nietylko do nie odpowiedzenia na nią, ale nawet nie okazania iey Rządowi mojemu. Pośpieszam zatem z zwróceniem iey JW. Panu; ponieważ oczy Cesarza, Pana moiego, nie mogą wcale plamić się czytaniem pła-du, którego z ocenieniem wstrzymuję się i w którym N. Cesarz i cała Europa nadaremnie szukaliby ostatniego śladu Rządu, który sam siebie szanować umie. Mam honor zostawać, &c. — W Madrycie d. 13 Stycznia 1823.

Cała nasza osada wyruszyła ztąd d. 17, ponieważ nadeszła wiadomość, że 5000 rojalistów pod Bessierez i Ulman, ci sami, którzy przed kilku dniami Saragossie zagrozili, do Guadalaxara, o 15 godzin drogi od Madrytu, przybyli. Straże miasta zajęła gwardya narodowa.

Wyznaczono 12 officerów sztabu dla obezrzenia obozujących woysk w 12stu woyskowych powiatach.

Zapewniają, iż Rząd zawarł pożyczkę z wielu znakomitemi bankierami, do której wiele przyłożył się Poseł Angielski. Mówią także, iż Rząd i Stany ugodziły się na uznanie niepodległości osad pod warunkami zapewniającymi nowe źródła dla macierzystego kraju.

Poseł Francuzki Hr. Lagarde czyni przygotowania do wyjazdu. — Nunceusz Papiezszy podać miał Rządowi mocne przełożenia przeciw postępowaniu względem Duchowieństwa i względem zamiaru ogłoszenia stolic wygnanych Biskupów za wakujące, tudzież, iż w Hiszpanii krąży wiele niegodziwych wiadomości.

Uchwała Stanów względem żądań Anglii, która na tajnym posiedzeniu d. 7 była roztrząsana, a d. 8 przyjęta, zawiera w treści: 1) Uchwała d. 27 Czerwca 1822 o handlu z Kubą rozciąga się do wszystkich zamorskich posiadłości dla wszystkich przyjacielskich narodów na 10 miesięcy od ogłoszenia niniejszej uchwały. 2) Rząd jest upoważniony do złożenia się przez wyznaczonych z obu stron kommissarzy z Anglią względem rozszczonej pretensy, które mają być klasyfikowane z odrzuceniem, coby się Hiszpańskim poddanym od Rządu Angielskiego należało. 3) Naród wyznacza około 40 mil. realów na takowe wynagrodzenia. — D. 13 naradzały się Stany nad projektem pomnożenia woyska.

Od granic Tureckich d. 20 Stycznia.

Z Adryanopolu do Belgradu nadeszły pod d. 2 Stycznia listy donoszące o ścieżcu tamtejszego Baszy, stronnika Haled-Effendego. — Z Bitoglia piszą, iż

Kisla-Bey Churszyda Baszy, u którego spodziewano się znaleźć skarby, zaraz po śmierci Churszyda Baszy został pochwycony, i gdy wymuszono na nim wyznanie, ucięto mu d. 17 Grudnia głowę. Grecy mówią: Turcy własne swoje szarpią wnętrzości; Bóg z nami!

Turcy w tey chwili z Belgradu przybyli, opowiadają: iż wczoraj przybiegł do Baszy tamtejszego Tatar z okolic Larissy, który przywiózł mu wiadomość, że następca sławnego Churszyda Baszy terazniejszy Seraskier Dschelal Basza, takim samym sposobem zginął, jak jego poprzednik. Jedni sądzą, iż sam się otruił, drudzy, że na mocy fermanu stracony został. Juna rozchodząca się w Belgradzie wieść twierdzi, że Dschelal za swoim przybyciem garstkę tylko znalazł woyska, i z rozpaczy, iż przy tak szczupłej sile czeka go los jego poprzednika, sam sobie śmierć zadał; drudzy dodają, iż rozsiekała go gwardyja Churszyda.

Listy z Hydry pod d. 26 Grudnia i z Stambułu pod d. 1 Stycznia donoszą, że Ipsarioci po dwóchmiesięcznych przygotowaniach d. 17 Grudnia wypłynęli na morze z 24 okrętami, 9000 lądowego woyska i 16 palnemi statkami i d. 23 Grudnia wyspę Scio zdobyć mieli. Basza zamknąć się miał w twierdzy, a większa część Turków uciekła z przestachu. Po zdobyciu tey wyspy część Greckiej flotty udać się miała do Smirny, a druga do Tenedos. Z niecierpliwością oczekiwane są dalsze o tem doniesienia. Na pomocy flotty Tureckiej mało Muzułmanie w tym czasie polegać mogą, ponieważ matkowie Tureccy drżą przed palnemi Greckimi statkami. Wyspy Archipelagu nie posiadają się z

radości z powodu swej przewagi, iak wszystkie doniesienia głoszą.

— D. 24. —

Z Syra i Hydry przybyły w 17 dni do Tryestu okręt, przywiózł potwierdzenie o wzięciu ważnej twierdzy Napolid Romania przez Greków. Na wszystkich wyspach i okrętach słyszeć się z tego powodu dały radosne z działy wystrzały. Podług przywiezionych przez ten okręt listów, twierdza ta kapitulowała d. 1 Grudnia pod warunkiem, iż jeżeli do 24 nie nadejdzie tej odsiecz, tedy oddaną Grekom zostanie. Gdy czas ten upłynął, używali Turcy nowych wybiegów. Grecy zaś sprzykrzywszy sobie wiarołomstwo, przypuścili szturm. Basza chciał się potem poddać, ale niepodobna już było wstrzymać szturmujących; cała więc osada w liczbie 5000 ludzi wyciętą została i niezmiernie bogactwa dostały się w ręce zwycięzców. Napolid Romania jest Gibraltarem w Pelopenesie. — Na wyspach Archipelagu uzbrajane są wyprawy. Ipsarioci wysiedli na Chios, ale to miało tylko dla odurzenia Turków nastąpić, którzy natychmiast zamknęli się w zamku tamtejszym, gdyż Grecy daleko większe mają w zamysle przedsięwzięcie.

Podług doniesień z Lewantu wszędzie Turcy na mocy odebranych z Stambułu rozkazów zatrudnionemi byli obwarowaniem nadbrzeżów. Lecz z braku sposobów nie wszędzie mogą być te rozkazy skuteczni. Największe przygotowania do obrony czynione są w okolicach Smirny, gdzie też większa niż gdzie indziej zachodzi obawa, ponieważ niema tam żadnej Tureckiej siły morskiej, któraby oprzeć się mogła wylądowaniu Greckich okrętów. Z te-

go powodu Basza tamtejszy żądał od Porty, aby przynajmniej kilka wojennych okrętów w te okolice posłała i wojsko jego pomnożyła, aby był w stanie bronić przystępu do miasta w przypadku wylądowania Greków. — Turcy rozpuścili w Smirnie wieść, że wojsko Perskie odstąpiło od Bagdadu i odciąga z całego baszowstwa. Kupieckie zaś listy z Alexandryi donoszą, iż Turcy Baszowie ofiarowali Perskim Wodzem znaczną kwotę pieniędzy, gdyby zechcieli z okolic Bagdadu odstąpić, lecz Persi odrzucili tę propozycyją, i sądzą w Alexandryi, iż Bagdad znajdować się już musi w ręku Persów, ponieważ nie był w stanie dłużej się bronić. W Egipcie zdają się życzyć postępu Persom, i sądzą, iż Basza tamtejszy oczekuje tylko tej chwili, dla ogłoszenia się niepodległym.

List kupiecki z Malty donosi, iż Grecka admiralicyja na Hydra zakupiła znaczną ilość działy, amunicyi i potrzeb wojennych od ajenta Baszy Egipskiego, za które znaczną kwotę pieniędzy zaraz wypłaciła. Sądzą, iż to nie nastąpiło bez jego zezwolenia, i okazywać się zdaie przyszle tego postępowanie.

List z Zante zawiera wiadomość, że Grecy znaczną bitwę przeciw Turkom w okolicy Larissa wygrali i tę twierdzę opasali. Turcy uciekli do północnej Tessalii i oczekują posiłków.

Z Lukki d. 16 Stycznia.

Onegdaj synowa naszey Xiężny, z domu Maryia Teressa Xiężniczka Sabaudzka, powiła syna, któremu dano na chrzcie imiona: Ferdynand Karol Maryia Józef Vittoria Baltazar.

DODATEK

DO NR 14.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 16 LUTEGO 1823 ROKU WNIEDZIELE.

— Z Krakowa. —

Najjaśniejszy Cesarz Wszzech Rossyi Król Polski raczył najlaskawiej oświadczyć W. Felixowi Słotwińskiemu Professorowi Prawa Natury i Kościelnego w Uniwersytecie tutejszym zadowolenie swoje za przesłane w ofierze dzieła o Prawie Natury, tak przez wzgląd na ich wartość, iako też i zasługi tegoż W. Słotwińskiego w zawodzie naukowym położone, oczem tenże W. Słotwiński przez JW. Stefana Hr. Grabowskiego Zastępcę Ministra Sekretarza Stanu listem d. (9) 21 Stycznia r. b. zawiadomił nym został. W przód zaś jeszcze Najjaśniejszy Król Pruski listem gabinetowym d. 3 Marca 1822 roku oświadczyć raczył temuż W. Słotwińskiemu podziękowanie za ofiarowane sobie dzieło o *Prawie Narodów*.

Z Petersburga d. 8 Stycznia d. k.

Podług Ruskiego Inwalida z d. 3 b. m. Zostający w wiedzy kolegium Państwa stosunków zewnętrznych: Radca Stanu Hrabia Matuszewicz; Radca kolegiálny Antoni Fonton, i Radca Dworu Baron Roman von der Osten Sacken, w nagrodę prac odznaczających się w czasie Kongressu Werońskiego, najlaska-

wiey mianowani: pierwszy rzeczywistym Radcą Stanu, drugi Radcą Stanu, trzeci Radcą kolegiálnym. — Zostający w wiedzy tegoż kolegium: Radca kolegiálny Baron Moltke i Radcy tytułarni Jan Smirnowo i Baron Brunnów, w nagrodę gorliwicy służby najlaskawiej mianowani: pierwszy Radcą Stanu, a dwaj drudzy Assessorami kolegiálnymi.

Podług teyże Gazety z dnia 4 b. m. Rzeczywisty Radca stanu Polityka, w nagrodę gorliwości, okazany na urządzie nadzwyczajnego Posła i Ministra pełnomocnego przy rządzie Stanow Zjednoczonych Amerykańskich, mianowany Kawalerem orderu S. Włodzimierza 2giej klasy.

Nowe ofiary na pomnik Demidowa czynią 3845 rubli.

Podług Gazety Senackiej z d. 6go Stycznia, w najwyższym Reskrypcie J. C. M. do Rady tajnego Senatora Baranowa, pod d. 16 Listopada r. z. wyrazono: — "Z wiadomości, przedstawionych Mi, przez Komitet Ministrów, z ukontentowaniem dostrzegłem, iż wyłożone na siebie polecenie około za-
wzięcia wyżywienia mieszkańców Gubernij Białoruskich, dopełniliście z

odznaczającą się roztropnością i skutkiem, dostatecznie odpowiadającym celowi Rządu. Przyjemnie Mi, oświadczyć wam z tej okoliczności Moje zadowolenie. „

Z Londynu d. 22 Stycznia.

N. Król znajduje się ciągle w Brighton i zdrowie jego codziennie się polepsza.

D. 23 o godzinie 2 z południa w kancelaryi Ministra spraw zagranicznych odbyła się gabinetowa rada, na której prawie wszyscy znajdowali się Ministrowie.

Niektórzy z naszych kolegów (wyraża dziennik Gonic, donoszą, iż w morskich naszych zbrojowniach czynione są nadzwyczajne uzbrajania. Tłokwie doniesienia każą się domyślać, iż Rząd J. K. Mci czyni przygotowania do nieprzyjacielskich kroków. Jesteśmy atoli zupełnie upoważnionemi do oświadczenia, iż żadne nadzwyczajne przygotowania nie są czynione, i żadnych nie widać uzbrajań w naszych zbrojowniach morskich. Tenże dziennik pisze: Przez dzisiejszy pocztowy statek z Lizbony odebraliśmy ważne doniesienia, które potwierdzają to, cośmy dawniej w pismach stałego ładu o politycznych naszych związkach z Portugalią czytali. Mamy przed oczyma zdanie w tej mierze sprawy przez Portugalskiego Ministra spraw zagranicznych na posiedzeniu Stanów d. 31 z. m. Zasady, na których przyszłe związki naszego kraju z Portugalią opierać się mają, są jasno w niem rozwinięte. Jawną jest rzeczą, iż Anglija obowiązała się w przypadku napadu bronić Portugalii. Tymczasem wiemy, iż Portugaliia zamysła zawrzeć z Hiszpanią zaczepne i odporne przymierze przeciw Francyi,

jeżeliby ta zaczęła Hiszpanią. W takim przypadku sprawa Hiszpanii stanie się sprawą całego półwyspu, i jeżeli tak jest, zachodzi pytanie: uznasz Rząd nasz najsiebie tego kraju za dosyć niebezpieczne, dla dania mu przyrzeczonej pomocy?

Minister Canning donosił miastu Liverpool, którego przez 10 lat był reprezentantem w Parlamencie, iż dla wielkich zatrudnień nie może daley tego powołania dopełniać, ażeby przeto innego sobie reprezentanta obrało.

W najludniejszych hrabstwach odbywają teraz właściciele zgromadzenia, dla uchwalenia prośb o reformę Parlamentu i ulgę w podatkach trudniący się rolnictwem klasy.

Z Drezna d. 31 Stycznia.

D. 28 b. m. przybyli tu z Pragi Królewicowie Jchmość Pruscy Wilhelm i Karol i wysiedli do gościnni pod złotym Aniołem. D. 29 na zaproszenie udali się do Dworu Królewskiego i obiadowali razem z NN. Królestwem i całą rodziną Królewską, a w wieczór znajdowali się na herbacie z tańcami u Xcia Jmci Antoniego. Obeyrzawszy Królewicowie tutejsze osobliwości, a wczoraj zaszczytwszy obecnością swoją tutejszy teatr, potem bal dany przez tutejszego Posła Pruskiego P. Jordan, udali się dziś o godzinie 6 z rana do Berlina.

Z Frankfortu d. 1 Lutego.

Pięć tutejszych handlowych domów trzy Chrześcijańskie, a dwa żydowskie, które wdały się nad możność w spekulacyją papierami, zbankrotowały przy wczorajszym obrachunku. Jeden z pomiędzy nich handlujący pachnidłami, młody i pełen nadziei człowiek, zastrzelił się.

Xięztwo Nassau odłączyć się miało od

związku handlowego w Darmstadt, i toż samo Elektorstwo Heskie uczynić zamysła.

Drużę izba Stanów Badeńskich uchwaliła wolność druku.

Z *Bruxelli* d. 3. *Stycznia*.

Onegdaj od godziny 5 do 10 przebiegło tęły 10 handlowych gońców z *Paryża* do *Amsterdamu*.

Rząd wyznaczył d. 25 na wsparcie ubogich tutejszych w teraźniejszej przykrew porze 500 *Zł.* — Prezydanci *Leodyjum* nakazali towarzystwu dobroczynności zaliczyć z kassy miejskiej 2000 *Zł.* Rząd za zezwoleniem Stanów jeneralnych przydał na tenże cel podobną kwotę.

TEATR NARODOWY.

Dziś w *Niedzielę* d. 16, dana będzie *Opera* w 3 aktach: *Wozniwoda Paryzki*.

We *Wtorek*, dnia 18go *Lutego* 1825 r. na *Benefis* *Szymona Włodka*, daną będzie *Komedyja* w 3 aktach wierszem napisana, pod nazwiskiem: *Pan Geldhab*, czyli *Spanoszony przybysz*. Po której nastąpi *Komedyja* w 1 akcie z francuzkiego, pod nazwiskiem: *Zołnierz Polski we Francyi*, czyli *Michał i Krysia*.

We *Czwartek* zaś d. 20 dana będzie nowa *Opera* w 1 akcie, z muzyką *Weygla*: *Adryan z Ostady*. — Poczem nastąpi *Komedyja* w 3 aktach: *Wice Brygadyer Strzelecki*.

DONIESIENIA.

Stado Merinosów z owczarniów Francuzkich. — Już dawniey miałem zaszczyt oznaynić, iż w r. 1819 z *Francyi* wprowadzone z oryginalnych owczarni w *Malmaison* i *Chanteloup* pochodzące stado *Owiec - Merinos* znajduje się teraz w *Piorokowie* (w *Woiewództwie Sandomierskiem*, odwie mil od *Opatowa*, a 5 od *Kielc*.) — W tym roku jest znowa 40 sztuk jednorocznych, a 30 dwóch, trzech i czteroletnich *Baranów* do sprzedania, z których sztuka na wybór pojedynczo sprzedać się po *Czer: Zł: 15*, a biorąc razem 10 sztuk po *Czer: Zł: 12*. — Dla rozpoznania dokładniej tego gatunku owiec i pewniejszego wyboru, wzywam nayuniżeney wszystkich *Miłośników* chodowania owiec, aby raczyli to stado w zupełney welnie przed strzyżą do 15 *Maja* widzieć i rozpoznać, donosząc oraz, iż przeciwnie okolicznosci zrzadzić mogą wyprowadzenie całego tego stada za granicę.

P. Weyer, z *Akwisgranu*.

W moc *Rezolucyi* *Wys. Trybunału* dnia 19 *Grudnia* 1822 Nr. 4420, *Ruchoomości* szczupłe po niegdy *Joannie Czarneckiej* pozostałe, w dniu 17 *Lutego* r. b. przez publiczną *licytacyją*, w *Domu* w *Rynku* Nr. 453 sprzedane będą. — W *Krakowie* d. 10 *Lutego* 1823.

W. Olearski, *Notaryusz*.

W dniu 18 *Lutego* r. b. o godzinie 10tej z rąku w *Niegoszowicach* w *Gminie Okrękowej* *Pisary*, odbędzie się w drodze *Exekucyi* *Sądowej* *Licytacyja* zadradowanych *ruchoomości* iako to: *fortepianu*, *malowidel*, *szorow* etc: etc: zaigotową *zapłatą*. — W *Krakowie* d. 8 *Lutego* 1823 r.

Wojciech Skórczyński, *Kom: Sąd:*

Pisarz Trybunału Pierwszey Instancyi Wolnego. Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, podaje do publiczney *Wiadomości*, iż po nastąpioney w dniu 17szym *Stycznia* r. b. *Licytacyi* przygotowawczey i zapadłej w tymże dniu i roku uchwale *Trybunału* co do warunkow *licytacyi*, *Kamienica* po niegdy *Stanisławie Hrabi*, *Szaniawskim* pozostała, w *Krakowie* przy *Ulicy Grodzkiej* pod *Liczbą* 180 stojącą więcty dającemu, przez *Publiczną Licytacyją* na *Audyencyi* *Trybunału I. Inst. W. M. Krakowa*, sprzedana będzie, pod warunkami w *Kancellaryi* naszey *Pisarza Trybunału I. Inst. złożonemi*, których przyzrenie w godzinach zwyczajnych każdemu *Prezydentowi*, jest wolne. *Warunki* takowe odczytane zostaly według przepisu *Artykulu* 919 *K. p. S.* w dniu 17 *Stycznia* r. b. na *Audyencyi* *Trybunału I. Inst. W. M. Krakowa*, a następnie termin do *Licytacyi* *Stanowczey*, na dzień 4ty *Marca* r. b. w godzinach rannych, oznaczonym został, na który to termin *pretendenci*, *opatrzeni* w *adium* *złp. trzy* tysięcy *dziewięćset* *dziewięćdziesiąt* *trzy*, *groszy* *dwadzieścia* *i jeden* *Nro* *złp. 3993* *gr. 21* wzywają się. *Cena* *pierwszego* *wywołania* *jest* *Złp. Trzydzieści* *dziewięć* *tysięcy*, *dziewięćset* *trzydzieści* *i siedm* *Nro* *39937* *złp.* — W *Krakowie* d. 17 *Stycznia* 1823 *Roku.*

Kulickowski *Pisarz*.

Pisarz Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa i J. O. podaje w myśl Art: 682 K. P. S. do publicznej wiadomości, iż Kamienica w Krakowie przy przecznicy ulicy S. Anny w Gminie III. W. M. K. Okr: I. pod L. 314 między Kamienicami P. Mateusza Komicznego, i JW. Jana Mieroszewskiego leżąca, do małoletnich successorów ś. p. Heleny de Flament Sokulskiej, iako to: Antoniego i Karola synów, tudzież Pauliny i Pelagii córek Sokulskich z Stanisławem Sokulskim sponodzonych, przez Stanisława Sokulskiego O. M. K. Oycy, w teyże, tudzież W. Juliana Sawiczewskiego M. Dra: przy ulicy Swieckiey pod L. 321 w Krakowie zamieszkałych Opiekunów reprezentowanych, należąca, na żądanie Konstancyi Rucińskiej Panny doletniej w Krakowie przy ulicy S. Józefa pod L. 93 zamieszkałej, a do tey czynności u W. Michała Strożckiego Adwokata przy Sądach Rzpłtey Krak: w Krakowie przy ulicy Grodzkiey pod L. 122 zamieszkałego, od której tenże w Sadzie stawa i popiera, zamie szkanie obrane, i prawne mającey, przez publiczną licytacją sprzedaną zostanie, a to na zaspokojenie summy złp. 9,000 w monecie srebrney kurrant z prowizyją po 6 od sta roczną od ostatniego kwitu do wypłaty należną, ztracając upłatę złp. 900 z czynszu odebraną, z mocy obligu Urzędowego między Stanisławem i Heleną de Flament Sokulskimi małżonkami Debentami ziedney, a Konstancyą Rucińską wierzycielką z drugiey strony, przed niegdy Walentym Lichockim pisarzem Aktowym Deptu Krak: w dniu 2 Grudnia 1812 r. ucznanego, nienaruszenie bezpieczeństwo i hypotekę do Kamienicy pod L. 314 stojącey, przed znanym obligiem mieszczącą zachowującą, w moc którego obligu Stanisław i Helena Sokulscy upłacając summy złp. 1800 w monecie srebrney kurrant z prowizyją pod datą Aktu, zobowiązali się solidarnie pozostałą summy złp. 10,000 w monecie srebrney kurrant wraz z prowizyją po 6 od sta dwoma ratami w dniu 24 Czerwca 1814 r. kończącemi się wypłacić, na którą 1000 złp. uplacili.

Zaięcie tey Kamienicy przez W. Tomasza Jarzyńskiego Komornjka Sądowego uskuteczniłone, w dniu 27 Stycznia rozpoczęte, a w dniu 2 Lutego 1822 r. ukończonem zostało, którego kopie stosownie do przepisów prawa Stanisławowi Sokulskiemu Oycu i Opiekunowi, tudzież W. Julianowi Sawiczewskiemu przydanemu Opiekunowi, Stanisławowi Jastrzębskiemu Dozorcy, P. Antoniemu Rozmanith Woytowi. Gminy właściwey, P. Alojzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju W. M. K. O. I. wszystkim w Krakowie zamieszkałym, przez Woźnego Stanisława Jastrzębskiego przed zarejestrowaniem wręczone zostały.

Tenże protokół zaięcia w Księgi Hypoteczne W. M. K. i J. O. Vol. III. K. Z. dnia 12 Marca 1822 r. na karcie 112 pod Nr. 63 zaś w Kancelary naszej w Księgę III. zaięciów nieruchomości od stronnicy 750 do 754 pod L. 89 w d. 20 Marca 1822 r. wpisanym został.

W Kamienicy tey na 1 piętrze mieszka JW. Krzysztof Dobiński z dodatkiem mieszkań niektórych na dole za opłatą roczną złp. 900, na 2gim piętrze mieszka Stanisław Sokulski Opiekun bezpłatnie, na dole mieszka Filip Szpek Stolarz za opłatą roczną złp. 240, zresztą niezamieszkała zostaje.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży w dniu 3 Maia r. z. 1822 na Audyencyi Wys: Trybunału I. Inst: W. M. K. odbyła się, a dalsze według Art: 702 K. P. S. nastąpiły w Krakowie przy ulicy Grodzkiey pod L. 1063; a lubo do licytacji przedstanowczey termin na dzień 5 Lipca r. z. godzinę 10 ranną oznaczonym został, dla zas:lych jednak przeszkód prawnych Wyrokami Trybunału I. Inst: z d. 5 Lipca i Sądu Appell: z d. 8 Października i 5 Grudnia r. z. rozsądzonych, takowa odbyć się nie mogła, proto Wyrokiem Trybunału I. Inst: z d. 11 Stycznia r. b. zap: dłym termin do licytacji przedstanowczey na dzień 25 Lutego r. b. godzinę 10 ranną wyznaczonym jest. Cena szacunkowa na 1wsze wywołanie stosownie do wyroku Sądu Appellacyjnego z d. 5 Grudnia r. z. z ostatniego Kontraktu Kupna wzięta w Summie Zp. 23,214 gr. 9 oznaczona jest. Warunki licytacji przy zbio:rze objaśnień w Kancellaryi naszej do przyezrzenia są złożone. — W Krakowie d. 12go Lutego 1823 roku.

Kulickowski, Pisarz.